

havde Alberti ikke været Landets Justitsminister, havde det været umuligt for ham at lave alle de Ulykker med Den sjællandske Bondestands Sparekasse, som han har gjort. Det er lige saa sikkert, at Alberti aldrig vilde være bleven Justitsminister, hvis han ikke havde været Folketingsmand, og det er lige saa sikkert, at han aldrig var bleven Folketingsmand, hvis han ikke havde faaet Støtte fra det Parti, som det ærede Medlem for 10de Kreds den Gang tilhørte, og det har derfor været noget urigtigt og uretfærdigt at give Regeringspartiet, altsaa Venstrereformpartiet, Ansvaret for de Ulykker, Alberti har lavet. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds sagde jo, at hvis det ikke var en Landsulykke, kunde det siges at være en Partikalamitet, som har haft en Landsulykke til Følge. Jeg synes, at Udtalelser som disse skulde helst være udenfor Behandlingen af en Sag som denne. Jeg er enig med det ærede 12te kongevalgte Medlem (Falbe Hansen) i, at det er en Nationalulykke, og det er Udtalelser, som ogsaa have været raadende her i Dag. Men de Udtalelser, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds kom med under Finanslovens 1ste Behandling, beklager jeg i højeste Grad, og jeg vil for mit Vedkommende aldeles bestemt protestere derimod.

Indenrigsministeren (Berntsen): Da det er mig bekendt, at det er det høje Tings Ønske, at denne første Behandling skulde slutte i Dag, og at man allerede i Dag skulde nedsætte Udvalg til denne Sags videre Behandling, skal jeg modstaa Fristelsen til at komme ind paa en længere Imødegaaelse af adskillige af de Udtalelser, som ere faldne her i Dag, og indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som indledede Forhandlingerne, rettede en Del Kritik mod Forslaget. Jeg vil erkende, at det ærede Medlem talte kønt og elskværdigt om Sagen, men der er eet, jeg savnede i det ærede Medlems Udtalelser, et Savn, som heller ikke blev tilfredsstillende, da det ærede 5te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) talte, og det er Savnet af Klarhed over, hvad de Herrer ville i denne Sag, en positiv Tilkendegivelse af, hvilke Veje man vil gaa, naar man ikke tror, at de af mig foreslaaede og af Folketinget godkendte Veje førte til Maalet. Jeg skal ikke friste de Herrer, naar De ikke selv have ønsket at give Antydning af, paa hvilken Maade man

kunde komme de sjællandske Bønder til Hjælp for at mildne Følgerne af den indtraadte Ulykke. Jeg haaber og venter, at de Forhandlinger, som skulle føres i Udvalget, maa føre til et positivt Resultat, og det skal glæde mig at yde min Medvirken til, at man under denne Udvalgsbehandling kan naa et saadant Resultat, saa at man ikke indskrænker sig blot til en Kritik af det, her foreligger. Det er let at kritisere, men vanskeligere at finde noget bedre. Denne Vanskelighed haaber jeg, de Herrer ville overvinde, naar Sagen bliver Genstand for nærmere Prøvelse i et Udvalg. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds ytrede Tvivl om, hvorvidt Sparekassen vilde blive solvent ved de Foranstaltninger, som her ere bragte i Forslag. Dertil vil jeg sige, at det er et vigtigt Spørgsmaal, men det er min Overbevisning, at Sparekassen vil være solvent ved de her foreslaaede Foranstaltninger, alt under Forudsætning af, at Eksportforeningen indbetaler den Million Kr., som der er Tale om, at Eksportforeningen skulde indbetale. Det ærede Medlem spurgte mig om, hvem der skulde kunne slutte Forlig paa Eksportforeningens Vegne. Det kan selvfølgelig samtlige de i Eksportforeningen interesserede Mejerier. En Generalforsamling i hvert af disse Mejerier har det i sin Haand at træffe Bestemmelse om, hvorvidt de ville betale den Part, som tilfalder hver enkelt Mejeri, og jeg er overbevist om, at der ude i Mejerierne trods alt det, der er gjort for at forhindre det, vil være en levende Interesse for at faa Forlig med Sparekassen i Stedet for Udsigt til Processer i det uendelige. Thi kommer der ikke Forlig mellem Sparekassen og Eksportforeningen, er der jo aabnet Muligheden for en hel Række Processer, og der kommer Bonde til at staa op imod Bonde, og det Bønder, der ere interesserede i begge Foretagender, ikke blot i Eksportforeningen og dens Tab, men ogsaa i Sparekassen og dens Tab og, hvad mere er, tillige i det Tab, som forarsages ved, at de ere tegnede som Garanter i den gamle Sparekasse. Jeg vil derfor endnu haabe, at det maa lykkes at føre det Forlig igennem, og jeg kan ikke tro, at der er noget i Vejen for at slutte det ad den Vej. Her har jeg kun at holde mig til de Forhandlinger, der ere førte mellem Eksportforeningens juridiske Konsulent og mig, og han nærer ogsaa Haab om, at det vil lykkes at komme til en saadan Forstaaelse.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) overraskede mig, idet han